

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoCsp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819201907
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819201907.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Jozefa Šuleka v spore žalobcu M. s.r.o., so sídlom H., S. T. XA, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému I. H., nar. XX.X.XXXX, bytom R., C. X/XX, zastúpenému N.. Z. X., advokátom so sídlom W., N. X/Z., o zaplatenie 4.051,94 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 08. novembra 2019, č. k. 8Csp/37/2019-130, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu. Výrokom II. priznal žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia 4.051,94 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie odôvodnil rozhodnutie tým, že úverová zmluva predložená žalobcom bola podpísaná žalovaným dňa 24.10.2013, pričom súd prvej inštancie uvedený dokument v čase podpisu vyhodnotil ako žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 4.300,- eur. Zo zmluvy predloženej žalovaným týkajúcej sa rovnakého právneho vzťahu súd prvej inštancie zistil, že zmluva o úvere bola dňa 31.10.2013 podpísaná aj žalobcom a doplnená o zmluvné náležitosti v č. I. 3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva predložená žalobcom bola podpísaná najskôr žalovaným dňa 24.10.2013, ktorú posúdil ako žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 4300,- eur, pričom zmluva bola bez zákonných náležitostí nevyhnutných pre platnosť zmluvy v zmysle § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluvu o úvere dňa 31.10.2013 podpísal aj žalobca, kedy v bode 3.1. zmluvy žalobca doplnil zmluvu o zákonné podmienky v zmysle § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch okrem iného o úrokovú sadzbu 19,9 % ročne a RPMN 22,85 %. Právne vec súd posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 39, § 44 ods. 2, § 43a ods. 1, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, § 457, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie z takto zisteného skutkového stavu pri aplikácii vyššie uvedených zákonných ustanovení dospel k záveru, že zmluva nebola uzavretá platne, a preto žalobca vzhľadom na neplatnosť zmluvy mal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v rozdieli medzi sumou poskytnutou 4300,- eur, ktorá v konaní nebola spornou a sumou zaplatenou žalovaným, ktorá vyplývala z prehľadu úhrad za obdobie od 25.11.2013 do 25.10.2019 predloženého žalobcom vo výške 7.339,60 eur, čo podľa súdu v konaní nebolo spornou skutočnosťou (aj keď žalobca uvádzal úhrady žalovaného do dátumu 22.11.2018 len vo výške 3.256,78 eur, tak z listiny predloženej priamo žalobcom k svojmu poslednému vyjadreniu súd prvej inštancie vyvodil, že platby žalovaný uhrádzal aj po dátume 22.11.2018 vo výške 1056,60 eur, a teda celkovo uhradil 72 splátok v celkovej výške 7.339,60 eur). Nakoľko žalovaný na základe prehľadu splátok uhradil žalobcovi sumu vyššiu ako čerpal úver, mal súd prvej inštancie za to, že žaloba je nedôvodná a žalovaný účinne poprel a vyvrátil tvrdenia žalobcu, a preto žalobu zamietol. O náhrade

trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. K nepreukázaniu dodržania písomnej formy žalobca uviedol, že žalovaný svojím podpisom zmluvy o úvere potvrdil, že pred jej podpisom mu bol poskytnutý Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch, ako to vyplývalo z obchodných podmienok. Rovnako tak žalobca k písomnej forme uzatvorenia zmluvy o úvere uviedol, že žalovaný fakticky prejavil svoj súhlas so zmluvou o úvere nielen svojím podpisom, ale aj hradením úveru v jednotlivých splátkach. Žalobca mal tak za to, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere a dodržaniu písomnej formy, nakoľko táto bola vyjadrením vôle žalovaného byť v úverovom vzťahu so žalobcom. Podľa žalobcu súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces, nakoľko žalobca preukázal písomné uzatvorenie zmluvy o úvere. Žalobca vyjadril názor, že pokiaľ by súd mal pochybnosti o pravdivosti jeho tvrdenia, bol povinný o svojich pochybnostiach procesnú stranu poučiť zmysle § 150 ods. 2 CSP a vyzvať procesnú stranu, aby uviedla ďalšie skutkové tvrdenia. Súd je podľa žalobcu povinný vopred oboznámiť procesné strany, okrem iného aj o tom ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné. Túto povinnosť má v prípade nariadenia pojednávania ako aj v prípade, ak pojednávanie nenariadil. Žalobca tvrdil, že súd je povinný o týchto skutočnostiach informovať procesnú stranu vopred písomne, alebo iným vhodným spôsobom. Tento záver podľa žalobcu vyplýva primerane z aplikácie § 300 CSP. Žalobca považoval rozhodnutie súdu za prekvapivé. Žalobca ďalej poukázal na to, že v zmysle zmluvy o úvere sa právne vzťahy neupravené v zmluve riadia aj ustanoveniami obchodných podmienok, všeobecných obchodných podmienok, sadzobníkom poplatkov, oznámením o úrokových sadzbách. Podľa obchodných podmienok C. svoje rozhodnutie o prijatí alebo odmietnutí návrhu, ako aj protinávrh oznámi dlžníkovi spravidla do 5 pracovných dní od podania návrhu písomne alebo telefonicky na telefónnom čísle uvedenom v návrhu. Podľa žalobcu tvrdenie súdu, že žalovaný nesúhlasil so zmluvou o úvere a táto je z dôvodu absencie vôle neplatná, hoci prial poskytnutý úver a tento v zmysle zmluvy o úvere splácal, bolo účelové. Žalobca ďalej poukazoval na to, že podľa jeho názoru žalovaný nie len, že mohol odmietnuť protinávrh žalobcu, ale súčasne mohol od zmluvy o úvere aj bezplatne odstúpiť v lehote 14 dní od jej uzatvorenia. Žalovaný návrh neodmietol, práve naopak ho prijal a od zmluvy neodstúpil. Zmluva o úvere tak bola uzatvorená podľa žalobcu platne. Neskoršiemu podpisu zmluvy o úvere žalobcom došlo nie z dôvodu, žeby zmluva o úvere neobsahovala všetky zákonom požadované náležitosti, ale z dôvodu, že v čase od podpisu zmluvy žalovaným do podpisu zmluvy žalobcom, tento skúmal bonitu žalovaného. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/2/2019 zo dňa 30.01.2019. Žalobca ďalej uviedol, že v prípade ak by sa aj odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvy, podľa žalobcu nebolo možné sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný už preplatil poskytnutý úver. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 19.9.2019 uviedol, že žalovaný uhradil celkom sumu 3.256,78 eur ku dňu 22.11.2018, pričom žiadne ďalšie platby už žalovaný nevykonal. Tvrdenie súdu o tom, že žalovaný vykonal úhrady celkom vo výške 7.339,6 eur nebolo podľa žalobcu správne a ani podložené žiadnym listinnými dôkazmi zo strany žalovaného. Žalobca mal tak za to, že žalovaný neuhradil ani sumu poskytnutého úveru a súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci, v kontexte čoho aj vec nesprávne právne posúdil. Poukázal tiež na rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 15.8.2019 sp. zn. 7Csp/6/2019. Žalovaný navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na nové prejednanie tomuto súdu, alebo aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazže žalovaného na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie. Mal za to, že z dôvodov uvedených nižšie žalobca ani nemôže a nevie súdu predostrieť argumentáciu, teda aby preukázal opak toho čo je uvedené v rozsudku. Súd prvej inštancie ustálil, že ide o zmluvu, ktorá nie je platným právnym úkonom, pričom tento záver jasne vecne a logicky odôvodnil. Podľa žalovaného žalobca v odvolaní nesprávne rozvíjal argumentáciu aj tým, že tvrdil, že prijatím peňažných prostriedkov zo strany žalovaného došlo k prijatiu zmeneného návrhu zmluvy o úvere. Žalobca sa podľa žalovaného snažil zrejme navodiť dojem, že prevzatím peňažných prostriedkov bola uzatvorená zmluva o úvere a ignoroval tak skutočnosť, že prijatie peňažných prostriedkov je až následkom uzatvorenia zmluvy o úvere. Bez uzatvorenia zmluvy o úvere by nedošlo k poskytnutiu úveru. Žalobca ignoroval logickú nadväznosť jednotlivých krokov, a to konkrétne kroku uzatvorenia zmluvy o úvere rešpektujúc ustanovenie § 43 Občianskeho zákonníka a realizáciu práv a plnenia povinností zo zmluvy o úvere. Žalovaný ďalej uviedol, že pri absolútne neplatnom právnom úkone

neprichádza do úvahy ani jeho dodatočné schválenie (Ratihabícia), z čoho vyplýva, že prevzatím peňažných prostriedkov nemohlo dôjsť k odstráneniu právnych väd pri uzatvorení zmluvy o úvere ako právneho úkonu. Žalovaný poukázal aj na článok 4 obchodných podmienok označený ako „Návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere a uzatvorenie zmluvy o úvere“, ktorý priamo predpokladá dvojstupňový mechanizmus uzatvorenia zmluvy o úvere, a tiež počíta aj s úpravami návrhu zmluvy a jeho jednotlivých údajov. Podľa žalovaného žalobca koncipovaným tejto zmluvnej podmienky vytvoril zmluvný predpoklad pre obchádzanie ustanovení Občianskeho zákonníka. Žalovaný vyjadril, že žalobca mal ako dodávateľ priamy dosah na zmenu podmienok úveru, bez následnej možnosti spotrebiteľa sa opätovne rozhodnúť, či so zmenami podmienok úveru súhlasí, alebo nie. V tejto súvislosti žalovaný mal za to, že ustanovenie obchodných podmienok článok 4 bod 41 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaný ďalej uviedol, že skúmanie bonity je síce povinnosťou dodávateľa, avšak, ak v dôsledku skúmania bonity nebolo možné poskytnúť úver za rovnakých podmienok, musí byť daná spotrebiteľovi možnosť zmenený alebo doplnený návrh odmietnuť, alebo akceptovať, nakoľko ide o nový návrh. Žalovaný mal za to, že doplnenia návrhu zmluvy sa týkali jedných z najdôležitejších údajov zmluvy o úvere, ako ročná úroková sadzba, celková výška nákladov, RPMN, výška mesačnej splátky, pričom tieto žalovanému neboli v čase podpisu návrhu zmluvy o úvere známe. Žalovaný vyjadril právny názor, že predmetné vzťahy založené neplatným právny úkonom bolo potrebné vyporiadať v režime bezdôvodného obohatenia, načo žalovaný pre tento prípad vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobca poskytol peňažné prostriedky v roku 2013 a žaloba bola podaná až v roku 2019. Na základe uvedeného navrhoval odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobca v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava obsahu podaného odvolania, v ktorom jasne a zrozumiteľne objasnil kontraktálny spôsob uzatvorenia zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania. Podľa žalobcu žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by jeho tvrdenia vyvracali. K námietke premlčania vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia žalobca poukázal opätovne na rozhodnutie súdu prvej inštancie, a to s poukazom na začatie plynutia premlčacej lehoty, a to rozhodnutie zo dňa 15.8.2019, sp. zn. 7Csp/6/2019, podľa ktorého, na určenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe povinného. Súd prvej inštancie v predmetnom rozhodnutí, na ktoré žalobca poukázal ďalej uviedol, že v danej veci bola zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá dňa 6. augusta 2018, pričom po oboznámení sa s ňou, žalobca mohol zistiť skutkové okolnosti o tom, že zmluva nevznikla a na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu, ktoré je povinný vydať od tohto dátumu do podania žaloby, pričom doba dvoch rokov neuplynula. Záverom žalobca žiadal odvolací súd, aby rozhodol v súlade s podaním odvolaním.

5. Žalovaný v písomnej duplike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca vo svojom vyjadrení zmätočne k vznesenej námietke premlčania uvádzal svoju argumentáciu, ktorú vôbec nerozvedol, iba citoval z rozhodnutia súdu bez uvedenia toho, akým spôsobom bolo uvedené rozhodnutie spôsobilé odôvodniť a podporiť jeho záver o údajnom nepremičaní nároku žalobcu. Žalovaný ďalej zopakoval svoju argumentáciu ohľadne vznesenej námietky premlčania so svojho predchádzajúceho vyjadrenia. Vzhľadom na uvedené opätovne žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vec správny a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval dôležitý verejný záujem, v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

8. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

9. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

10. Žalobca sa na výzvu odvolacieho súdu v zmysle § 382 CSP k možnému použitiu ustanovení § 101, § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ktoré neboli v doterajšom rozhodnutí použité vyjadril tak, že žalovanému bola dňa 24.05.2016 odoslané upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru, v ktorej jeho právny predchodca upozornil žalovaného, že je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti. Súčasne bol žalovaný upozornený, že v prípade ak do 15 dní nedôjde k úhrade pohľadávky C. H., a.s., bude oprávnená využiť ust. § 565 a vyhlásiť úver za predčasne splatný. Nakoľko žalovaný úver nevyplatil a nedošlo ani k uhradeniu omeškaných splátok, C. H., a.s., pristúpila k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Dňa 20.06.2016 odoslala C. H., a.s., výzvu na úhradu dlžnej sumy. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že boli splnené podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

11. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na tom právnom závere, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, nakoľko návrh úverovej zmluvy podpísaný žalovaným bol podstatným spôsobom zmenený právnym predchodcom žalobcu v bode 3.1 doplnením podstatných skutočností, ktoré v návrhu zmluvy chýbali, pričom však tento nový návrh v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka už nebol podpísaný (prijatý) žalovaným a teda zmluva platne nevznikla, čím právnemu predchodcovi žalobcu vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie na základe nepopretých skutkových tvrdení uvedených žalovaným na pojednávaní dňa 08.11.2019 mal za to, že žalovaný splatil celú sumu poskytnutého bezdôvodného obohatenia, a preto žalobu zamietol.

12. Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že pokiaľ súd mal pochybnosti o pravdivosti jeho tvrdenia vo vzťahu k písomne uzatvorenej zmluve o úvere, bol povinný o svojich pochybnostiach procesnú stranu poučiť zmysle § 150 ods. 2 CSP a vyzvať procesnú stranu, aby uviedla ďalšie skutkové tvrdenia, pričom podľa žalobcu bol súd povinný o týchto skutočnostiach informovať procesnú stranu vopred písomne, alebo iným vhodným spôsobom, inak podľa žalobcu išlo zo strany súdu o prekvapivé.

13. Odvolací súd s uvedeným právnym názorom žalobcu nesúhlasí. Ustanovenie § 150 ods. 2 CSP nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán konania vo vzťahu k ich tvrdeniam. Samotná spornosť otázky písomného uzatvorenia zmluvy o úvere a jej platnosti bola namietaná žalovaným vo svojom vyjadrení už dňa 06.08.2019, pričom sám žalobca sa k otázke platného uzatvorenia zmluvy o úvere následne písomne vyjadril. Išlo tak o podstatnú a rozhodujúcu skutočnosť, ktorá bola medzi stranami v konaní namietaná (sporná), z dôvodu ktorého tak bolo na stranách sporu, aby v tomto smere produkovali skutkové tvrdenia a dôkazy na podporu svojich tvrdení aj bez toho, aby ich súd prvej inštancie žiadal o ďalšie skutkové tvrdenia. Pokiaľ skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním umožňoval posúdiť predmetnú otázku, nebolo úlohou súdu, aby tento vyžadoval ďalšie skutkové tvrdenia strán. Navyše z obsahu spisového materiálu vyplýva, že súd prvej inštancie na prejednanie veci nariadil na deň 10.10.2019 pojednávanie, ktoré bolo následne odročené na deň 08.11.2019, na ktoré riadne tiež žalobcu predvolal s dodržaním zákonnej lehoty na prípravu pojednávania, pričom žalobca sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil. Z obsahu zápisnice zo dňa 08.11.2019 vyplýva, že súd prvej inštancie strany poučil o ich procesných právach a povinnostiach, okrem iného aj na povinnosti vplývajúce z § 150 ods. 1, 2 CSP. Pokiaľ sa žalobca v dôsledku svojej nečinnosti z vlastnej vôle pojednávania nezúčastnil, bol to on sám, ktorý si znemožnil prostredníctvom svojej neúčasti na pojednávaní realizovať svoje procesné práva, okrem iného tiež v otázke preukázania písomného uzatvorenia zmluvy o úvere.

14. K odvolacím námietkam týkajúcich sa uzavretia zmluvy, odvolací súd uvádza, že predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý. Včasné vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas

s uzavretím zmluvy. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán. Z formuláru predtlačenej zmluvy o úvere označenej ako „zmluva o úvere lepšia splátka“ vyplýva, že táto v časti 2. obsahovala aj žiadosť o poskytnutie úveru, t. j. návrh na uzatvorenie zmluvy, ktorú časť mal vyplniť žalovaný, pričom podľa nej žalovaný požiadal o poskytnutie úveru „žiadosť o poskytnutie úveru lepšia splátka“ vo výške úveru 4300,- eur, s dobou splatnosti 6 mesiacov, číslom účtu žalovaného a splácaním úveru k 25 dňu v mesiaci. Formulár zmluvy žalovaný podpísal dňa 24.10.2013. Časť 3. formulára zmluvy o úvere bola vyplnená právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou C. H., a.s., so sídlom H., S. T. X, IČO: XX XXX XXX (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) až následne, t. j. dňa 31.10.2013, kde právny predchodca žalobcu uviedol konkrétne náležitosti a podmienky úveru, okrem iného výšku, počet a dátum splatnosti splátok, RPMN, výšku úrokovej sadzby, dátum konečnej splatnosti úveru.

15. Vzhľadom na uvedené, v zmysle ustanovení § 43, § 43a a § 44 Občianskeho zákonníka má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie správne ustálil, že žalovanému bol dňa 31.10.2013 zo strany právneho predchodcu žalobcu predložený nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru, a to bez toho, aby došlo k prijatiu tohto nového návrhu. Ak právny predchodca žalobcu v časti 3. zmluvy uvádzal iné, resp. ďalšie údaje ako údaje uvedené v časti 2., ktoré boli predmetom žiadosti žalovaného, išlo o nový návrh, ktorý mal žalovaný následne prijať, nakoľko údaje vyplnené právnym predchodcom žalobu podstatne modifikovali návrh na uzatvorenie zmluvy žalovaným, a to v základných otázkach zmluvy o úvere, ako je výška, počet a dátum splatnosti splátok, RPMN, výška úrokovej sadzby, dátum konečnej splatnosti úveru. Je tiež zrejmé, že nakoľko žalovaný podpísal zmluvu dňa 24.10.2013 a právny predchodca žalobcu dňa 31.10.2013, žalovanému nebolo umožnené prípadne meniť akékoľvek údaje, ktoré vyplnil žalobca v časti 3. zmluvy, a ktoré mali byť záväzné, ako aj to, že žalovaný nemal vedomosť o podstatných údajoch zmluvy, ako napr. výška RPMN, či výške splátky a splatnosti splátok poskytnutého úveru. Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva platne nevznikla. Na uvedenom závere nič nemení ani to, že právny predchodca žalobcu v zmysle zmluvy fakticky plnil a ani to, že v zmysle dojednaní zmluvných strán bol žalovaný oprávnený od zmluvy odstúpiť, ako namietal žalobca.

16. V prípade plnenia z neplatného právneho úkonu, vzniká bezdôvodné obohatenie, pričom Občiansky zákonník v § 457 ustanovuje vzájomnú povinnosť účastníkov zmluvy vrátiť si poskytnuté plnenia. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 4.300,- eur. Zo žalobcom predloženého prehľadu úhradu splátok vyplýva, že žalovaný celkom uhradil plnenie vo výške 3.256,78 eur za obdobie od 25.11.2013 do 22.11.2018, ktoré žalobca a jeho právny predchodca započítaval na istinu a na úroky z predmetnej zmluvy. Z predložených dokladov nevyplýva, že by žalovaný uhradil splátky ešte aj po 22.11.2018, ako uviedol súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie nesprávne pri skúmaní rozsahu žalovaným poskytnutého plnenia vychádzal z predpisu splátok predložených žalobcom, z ktorého však nevyplývalo, koľko v jednotlivých dátumoch splatnosti splátok žalovaný skutočne na úhradu istiny a úrokov zaplatil. Z predmetného predpisu splátok tak bolo možné zistiť len to, kedy bola jednotlivá splátka splatná a koľko z predmetnej splátky by žalobca, či jeho právny predchodca započítal na úroky a koľko na istinu. Z predložených dokladov tak vyplývalo, že žalovaný zaplatil len sumu 3.256,78 eur a nie sumu 7.339,6 eur ako uvádzal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, keď táto suma predstavovala celkové náklady, ktoré mali žalovanému zo zmluvy vzniknúť, keby bola zmluva platná a žalovaný by plnil riadne a včas. Z neplatnej zmluvy preto žalobcovi vznikol nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia vo výške 1.043,22 eur (istina 4.300,- eur - plnenia žalovaného 3.256,78 eur). K skutkovým tvrdeniam žalovaného o úhradách po 22.11.2018 odvolací súd konštatuje, že síce tieto neboli popreté žalobcom (nezúčastnil sa pojednávania), avšak tieto skutkové tvrdenia neboli konkrétne a jasné, keď v nich nebola uvedená bližšia identifikácia splátok (presná suma a čas jednotlivých úhrad). Preto takéto neurčité skutkové tvrdenia v konaní nemali byť bez ich preukázania zohľadnené.

17. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie (vo vyjadrení zo dňa 06.08.2019) vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku. Odvolací súd vzhľadom na ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka a plnenia zo strany žalobcu a aj žalovaného má za to, že vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného je dôvodná. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia je Občianskym zákonníkom stanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna dvojročná a objektívna trojročná, pričom začiatok plynutia je pri každej z nich upravený odlišne. Objektívna premlčacia doba je upravená tak, že začiatok jej plynutia nastáva na

základe objektívnej skutočnosti, bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení. Pri subjektívnej premlčacej dobe ust. § 107 ods. 1 Občiansky zákonník jej plynutie viaže na subjektívnu vedomosť oprávneného z bezdôvodného obohatenia o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Pre premlčacie doby platí, že nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Ak ide o bezdôvodné obohatenie získané plnením z neplatného právneho úkonu (§ 452), treba rozlišovať prípady relatívnej a absolútnej neplatnosti právneho úkonu, z ktorého sa plnilo. Bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká odkedy malo dôjsť k vzniku právneho úkonu, t. j. ako tomu bolo aj v danom prípade. Začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby z absolútne neplatnej zmluvy nastal dňom, kedy malo dôjsť k uzavretiu zmluvy, t. j. dňa 31.10.2013. Právny názor žalobcu o začiatku plynutia premlčacej doby, a to od momentu kedy sa o premlčaní dozvedel (t. j. od momentu postúpenia pohľadávky dňa 06.08.2018) by prichádzal do úvahy len vtedy, ak by objektívna premlčacia doba už neuplynula, nakoľko subjektívna premlčacia doba môže plynúť len v rámci objektívnej premlčacej doby. Objektívna premlčacia doba preto uplynula dňa 31.10.2016, pričom žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 02.05.2019. Odvolací súd má tak za to, že žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný, a preto bolo potrebné žalobu žalobcu zamietnuť.

18. Vzhľadom na uvedené, nakoľko súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, aj keď čiastočne z iných právnych dôvodov.

19. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s ustanoveniami § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).